

Sygn. akt II Cz 922/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 23 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak – spr.

SSO Barbara Mokras

SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. B.

z udziałem B. S.

o zagrożenie nakazaniem zapłaty sumy pieniężnej

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania B. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 17 września 2013 r., sygn. akt III Nsm 156/13,

p o s t a n a w i a:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 922/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zagroził uczestniczkę postępowania B. S. nakazaniem zapłaty przez nią na rzecz wnioskodawcy A. B. kwoty 500 zł za każde naruszenie obowiązku wynikającego z postanowienia Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 14 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt III Nsm 373/12. Nadto Sąd Rejonowy rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Postanowienie to – zażaleniem z dnia 31 października 2013 r. – uczestniczka postępowania B. S. zaskarżyła w całości. Wniosła ona przede wszystkim o uchylenie zaskarżonego przez siebie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Równocześnie złożyła ona ewentualny wniosek o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku wnioskodawcy A. B. o zagrożenie nakazaniem zapłaty sumy pieniężnej. Skarżąca wniosła również o zasądzenie od wnioskodawcy na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wnioskodawca wniósł o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie od uczestniczki postępowania na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Art. 598¹⁵ § 1 k.p.c. znajduje zastosowanie m.in. wówczas, gdy osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia w przedmiocie kontaktów z dzieckiem. Na posiedzeniu w dniu 4 czerwca 2013 r. uczestniczka postępowania B. S. „przyznała, że były takie sytuacje, gdzie nie respektowała postanowienia zobowiązującego ją do realizacji kontaktów z synem przez jego ojca, które było zawarte w postanowieniu Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 14 listopada 2012 r.” (k. 43 akt). Z kolei z zeznań świadka P. W., podającego, iż „jest partnerem życiowym B. S.”, wynika, że „w tych dniach, w których nawet B. miał widzenia z dzieckiem, to jak mieliśmy potrzebę wyjazdu, to wyjeżdżaliśmy” (k. 151 i 152 akt). Już powyższe dostatecznie uzasadnia zastosowanie tu art. 598¹⁵ § 1 k.p.c. poprzez zagrożenie uczestniczce postępowania B. S. nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawcy A. B. sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku wynikającego z postanowienia Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 14 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt III Nsm 373/12.

W związku z treścią zażalenia należy też w tym miejscu podkreślić, co następuje. Istotnie, w myśl art. 598¹⁸ § 2 k.p.c., przed wydaniem postanowienia, o które tu chodzi, obowiązkiem sądu jest wysłuchanie uczestników postępowania (wśród przepisów ogólnych normujących postępowanie nieprocesowe, tj. postępowanie, w którym sąd rozpoznaje sprawę o zagrożenie nakazaniem zapłaty sumy pieniężnej na podstawie art. 598¹⁵ § 1 k.p.c., kwestię wysłuchania reguluje art. 514 § 1 k.p.c.). Wysłuchanie należy odróżnić od przesłuchania uczestników postępowania w ramach postępowania dowodowego. Wysłuchanie nie jest dowodem, nie podlega przepisom o dowodach, a w szczególności nie jest objęte sankcją odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Do wysłuchania należy jednak odnieść treść art. 3 k.p.c., który to przepis stanowi, iż wyjaśnienia powinny być składane zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek (por. W. Siedlecki, *Postępowanie nieprocesowe*, Warszawa 1988, s. 70). Wysłuchanie może mieć również formę pisemną (por. J. Gudowski [w:] *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, pod red. T. Erecińskiego, t. III, Warszawa 2012, s. 71 i 335). Analiza akt sprawy nie pozwala na stwierdzenie, iż doszło tu do naruszenia art. 598¹⁸ § 2 k.p.c.

Już wobec powyższego zażalenie podlega oddaleniu (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie m.in. § 11 pkt 3 w zw. z m.in. § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

K., dnia 23 grudnia 2013 r.